

คู่สัญญาเดิมจะยอมให้จำเลยที่ ๔ เข้าเป็นผู้เช่าซื้อแทนหรือไม่ เป็นการผิดปกติวิสัยที่คนทั่วไปจะพากัน ไม่มีเหตุผลให้รับฟังได้ นอกจากนี้ในชั้นสอบสวนจำเลยที่ ๔ ก็ให้การว่าเป็นการซื้อขายไม่ใช่เช่าซื้อ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๔ ซื้อรถยนต์ของผู้เสียหายจากจำเลยที่ ๑ ในราคาเพียง ๒๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๔ รู้อยู่แล้วว่ารถยนต์คันที่ถูกปล้นราคาที่แท้จริงเป็นจำนวนเท่าใด และรับซื้อไว้ในราคาถูกกว่ากันมาก เป็นการชี้ให้เห็นว่าน่าจะซื้อไว้โดยไม่สุจริต (ฎ.๕๗/๒๕๓๕)

- จำเลยที่ ๒ ครอบครองรถยนต์กระบะของผู้เสียหายที่ถูกคนร้ายลักไปแล้วนำไปขายให้จำเลยที่ ๑ แต่จำเลยที่ ๒ กลับปฏิเสธว่าไม่ได้ขาย โดยไม่ยอมเปิดเผยความจริงว่าจำเลยที่ ๒ ได้รถยนต์คันดังกล่าวมาด้วยวิธีใด เป็นการผิดปกติวิสัย ทั้งไม่มีหลักฐานเอกสารใดๆ ในการได้รถยนต์นั้นมา เชื่อว่าจำเลยที่ ๒ ได้รถยนต์มาโดยรู้ว่าถูกคนร้ายลักมา จึงมีความผิดฐานรับของโจร ส่วนจำเลยที่ ๑ นั้นซื้อรถยนต์คันดังกล่าวจากจำเลยที่ ๒ ตามราคาท้องตลาดและได้แสดงความบริสุทธิ์ตั้งแต่แรก โดยแจ้งความจริงแก่เจ้าพนักงานสอบสวน จ. ในทันทีที่เข้าสอบถาม อีกทั้งยังใช้รถอย่างเปิดเผย โดยไม่ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงสภาพรถ เชื่อว่าจำเลยที่ ๑ ไม่รู้ว่าเป็นรถที่ถูกคนร้ายลักมา ส่วนที่จำเลยที่ ๑ ไม่ได้ทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือเรียกเอาเอกสารหลักฐานใดๆ จากจำเลยที่ ๒ จนกระทั่งถูกจับ คงเป็นเพราะเชื่อถือจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นคู่เขยว่าเมื่อผ่อนชำระราคาครบถ้วนแล้ว จำเลยที่ ๒ ก็จะโอนทะเบียนรถให้ รวมทั้งจำเลยที่ ๒ จะต่อทะเบียนรถประจำปีให้ด้วย ไม่พอถือเป็นข้อพิรุณ จำเลยที่ ๑ จึงไม่มีความผิดฐานรับของโจร แม้จำเลยที่ ๑ มิได้ฎีกา แต่เมื่อฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดและเป็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับจำเลยที่ ๒ ซึ่งฎีกาศาลฎีกาจึงมีอำนาจยกฟ้องจำเลยที่ ๑ (ฎ. ๒๑/๒๕๓๙)

- เจ้าพนักงานตำรวจพบชิ้นส่วนอะไหล่รถจักรยานยนต์ของกลางวางอย่างเปิดเผย ในร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ของจำเลย โดยมีได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสภาพของกลางดังกล่าวเลย ทั้งจำเลยยังมีบิลเงินสดที่แสดงว่าจำเลยรับของกลางไว้เพื่อทำการซ่อม ซึ่งเป็นฉบับซึ่งแทรกอยู่กับใบเสร็จฉบับอื่นจึงยากที่จำเลยจะทำเพิ่มเติมได้ พฤติการณ์ดังกล่าวแสดงว่าจำเลยรับของกลางไว้โดยไม่รู้ว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ (ฎ. ๖๗๓/๒๕๔๐)

- รถยนต์กระบะของกลางมีสภาพเป็นรถใหม่ผู้เสียหายซื้อมาก่อนเกิดเหตุ ๕ เดือน ราคา ๓๓๕,๐๐๐ บาท แต่ขณะที่จำเลยรับซื้อรถยนต์กระบะของกลาง ปรากฏว่าไม่มีกุญแจ และบริวารกุญแจไขประตู และกุญแจสตาร์ทชำรุด ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียน ป้ายวงกลมและหลักฐานการทำประกันก็ไม่มีที่รถในชั้นจับกุมและสอบสวน จำเลยให้การรับสารภาพว่าได้รับซื้อรถยนต์กระบะของกลางไว้ในราคา ๘๐,๐๐๐ บาท ดังนี้ ตามพฤติการณ์พยานหลักฐานโจทก์ฟังได้ว่าจำเลยรับซื้อรถยนต์กระบะของกลาง โดยรู้ว่าเป็นทรัพย์สินอันได้มาโดยการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์จำเลยจึงมีความผิดฐานรับของโจร (ฎ. ๑๘๗/๒๕๔๑)

๕. ข้อสังเกตเกี่ยวกับการดำเนินคดีความผิดฐานรับของโจร

ในการดำเนินคดีกับจำเลยในฐานะความผิดอื่นๆ กับความผิดฐานรับของโจรนั้น ในบางคดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ฐานความผิดหลักเป็นความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ซึ่งมีพฤติการณ์ที่มีการกระทำที่ต้องทำต่อหน้าผู้เสียหาย ต่อมาปรากฏว่าทรัพย์สินของผู้เสียหายไปอยู่ในความครอบครองของจำเลย หากผู้เสียหายให้การยืนยันว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดหลักแล้ว พนักงานอัยการจะฟ้องคดีในความผิดฐานนั้นแต่เพียงฐานเดียว อย่างไรก็ตามหากในชั้นพิจารณาคดีของศาลปรากฏพยานหลักฐานว่า จำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดหลักพนักงานอัยการจะสามารถดำเนินคดีในความผิดฐานรับของโจรได้อีกหรือไม่ กรณีดังกล่าวเคยเกิดขึ้นในการดำเนินคดีของสำนักงานคดีอาญาธนบุรี ดังนี้

พนักงานสอบสวนได้ดำเนินคดีกับนาย น. ผู้ต้องหาในความผิดฐานปล้นทรัพย์โดยมีและใช้อาวุธปืนติดตัวไปด้วย โดยใช้ยานพาหนะเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในความครอบครอง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน อทข ๖๑๗ กรุงเทพมหานคร ของกลางเป็นของบริษัท ว. จำกัด ซึ่งมีนาย อ. เป็นผู้เช่าซื้อ และนางสาว น. ผู้เสียหาย ซึ่งเป็นภรรยาของนาย อ. ใช้ขับขี่ในขณะเกิดเหตุ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ นาฬิกา ผู้เสียหายถูกชายคนร้าย ๕ คน ปล้นเอาไป จึงได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียนไว้ปรากฏตามสำเนาประจำวัน เอกสารหมายเลข ๔/๘ ต่อมาวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ดาบตำรวจ ศ. กับพวกเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางบอนได้ออกตรวจท้องที่พบนาย น. ผู้ต้องหา ขับขี่รถจักรยานยนต์ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียน จึงได้นำตัวผู้ต้องหาพร้อมรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวมาที่สถานีตำรวจนครบาลบางบอนเพื่อตรวจสอบ พบว่าเป็นรถจักรยานยนต์ที่ถูกปล้นไปในท้องที่สถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน จึงได้แจ้งให้ผู้เสียหายมาตรวจดูรถ ซึ่งภายหลังการตรวจดูแล้วผู้เสียหายยืนยันว่าเป็นรถที่ถูกปล้นไปจริง จึงควบคุมตัวผู้ต้องหาพร้อมด้วยรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวส่งมอบพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน ยึดไว้เป็นของกลางและดำเนินคดีแก่ผู้ต้องหาเป็นคดีนี้

ชั้นสอบสวนผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ โดยไม่ขอให้การในรายละเอียด พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนปากคำผู้เสียหายแล้ว ผู้เสียหายได้ให้การยืนยันว่าสามารถจำคนร้ายได้เพียง ๑ คน คือคนร้ายที่ใช้อาวุธปืนตีศีรษะผู้เสียหาย และได้ชี้ยืนยันตัวผู้ต้องหาว่าเป็นคนร้ายดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข ๙/๒ และบันทึกการชี้ตัวพร้อมภาพถ่าย เอกสารหมายเลข ๔/๑๒ - ๔/๑๓

ในชั้นพิจารณาสำคดีของพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๓ ได้ตรวจสำนวนแล้ว พบรายละเอียดตามสำเนาประจำวัน เอกสารหมายเลข ๔/๘ ผู้เสียหายแจ้งว่าเหตุเกิดขณะผู้เสียหายขับขี่รถจักรยานยนต์ไปส่งนาย ว. แต่พนักงานสอบสวนไม่ได้สอบพยานบุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในเหตุการณ์ปล้นทรัพย์ไว้เป็นพยานตามรูปคดี จึงมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวน ทำการสอบสวนเพิ่มเติมบุคคลดังกล่าวเป็นพยานตามรูปคดี และจัดให้บุคคลดังกล่าวชี้ตัวผู้ต้องหาแต่เนื่องจากพนักงานสอบสวนไม่สามารถติดตามตัวบุคคลดังกล่าวมาสอบปากคำได้ภายในกำหนดระยะเวลาฝากขังครั้งสุดท้าย พนักงานอัยการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๓ เห็นว่า เพื่อมิให้เสียหายต่อทางราชการหากไม่ยื่นฟ้องผู้ต้องหาภายในกำหนดจะยากแก่การได้ตัวมาดำเนินคดีต่อไป อีกทั้งผู้เสียหายให้การยืนยันและชี้ตัวผู้ต้องหาได้ว่าร่วมกับพวกอีก ๔ คน เป็นคนร้ายปล้นรถจักรยานยนต์ของกลางไป โดยผู้ต้องหาเป็นคนร้ายที่เดินเข้ามาหาผู้เสียหาย และชักอาวุธปืนคู่และตีศีรษะผู้เสียหายเพื่อให้ส่งกุญแจรถจักรยานยนต์ที่ผู้เสียหายขับขี่ พฤติการณ์ดังกล่าวของผู้ต้องหารับฟังได้ว่า เป็นการกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์โดยมีและใช้อาวุธปืน โดยใช้ยานพาหนะและเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ การครอบครองรถจักรยานยนต์ของกลางที่ได้จากการกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ของผู้ต้องหาในภายหลัง จึงไม่เป็นความผิดฐานรับของโจร จึงมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาในฐานความผิดดังกล่าว และกรณีเป็นการเลือกปฏิบัติ ไม่ต้องมีคำสั่งไม่ฟ้องฐานความผิดรับของโจร ตามหนังสือ ที่ อส ๐๐๐๔/ว ๓๓ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๕ และได้ยื่นฟ้องผู้ต้องหาเป็นจำเลย ในฐานความผิดตามที่มีคำสั่งฟ้องข้างต้นต่อศาลอาญาธนบุรี ในชั้นสอบคำให้การจำเลยให้การปฏิเสธ อ้างฐานที่อยู่ว่าในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ จำเลยถูกคุมขังอยู่ตามหมายขังของศาลแขวงธนบุรีในคดีหมายเลขดำที่ ผ. ๒๑๙/๒๕๕๕

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ธนบุรี ๓ จึงได้แจ้งพนักงานสอบสวนให้นำตัวผู้เสียหายมาพบเพื่อซักถาม และมีหนังสือขอให้เรือนจำพิเศษ ธนบุรี ตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องการต้องขังของจำเลย ซึ่งข้อเท็จจริงจากการซักถามผู้เสียหายให้การเพิ่มเติม ว่า เหตุที่ให้การยืนยันและชี้ตัวผู้ต้องหาว่าเป็นคนร้ายที่ปล้นทรัพย์ไป เนื่องจากผู้ต้องหาหนีไปหน้า รูปร่าง ส่วนสูง คล้ายคนร้าย อีกทั้งเจ้าพนักงานตำรวจจับผู้ต้องหาได้พร้อมรถจักรยานยนต์เป็นของกลาง จึงเชื่อว่าเป็นคนร้ายจริง ประกอบกับพนักงานสอบสวนแนะนำว่า หากใช้คนร้ายแล้วก็ให้ยืนยันจึงเป็นเหตุให้ผู้เสียหายยืนยันตัวผู้ต้องหา รายละเอียดปรากฏตามบันทึกคำให้การแบบ อก.๒๒ ท้ายสำนวน สำหรับ ข้อเท็จจริงในส่วนการต้องขังตามข้อต่อสู้ของจำเลยนั้น ได้รับแจ้งจากผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษธนบุรีว่า ในช่วงระยะเวลาเกิดเหตุนี้ ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ตามหมายขังในคดีดังกล่าวของศาลแขวงธนบุรี ซึ่งต้องหาว่า กระทำผิดความผิดต่อร่างกายโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ออกนอกเรือนจำ ปรากฏตามหนังสือ ที่ ยธ ๐๗๒๐/๒๗๕๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ดังนั้นข้อเท็จจริงจึงรับฟังยุติว่าในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ ผู้ต้องหาต้องขังอยู่ในเรือนจำพิเศษธนบุรี ตามหมายขังของศาลแขวงธนบุรี จึงไม่อาจ กระทำผิดฐานปล้นทรัพย์ กรณีจึงมีปัญหาว່ว่าพนักงานอัยการควรดำเนินคดีนี้อย่างไรเพื่อให้เกิดความยุติธรรม และเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

สำนักงานคดีอาญาธนบุรี พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้เสียหายยืนยันและชี้ตัวผู้ต้องหาว่าเป็น คนร้ายปล้นทรัพย์ พนักงานอัยการจึงมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหา ยกเว้นข้อหารับของโจร และปรับบทความผิดใน ข้อหารับของโจร โดยไม่มีคำสั่งเกี่ยวกับคดีรับของโจรนั้น เป็นการถูกต้องตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๖๑ และหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๔/ว.๓๓ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๕ แล้ว อย่างไรก็ดี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังว่าตามวันเวลา เกิดเหตุ จำเลย (ผู้ต้องหา) ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำพิเศษธนบุรี จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลย (ผู้ต้องหา) กระทำ ความผิดฐานปล้นทรัพย์ฯ แต่ความผิดฐานรับของโจรที่พนักงานสอบสวนดำเนินคดีไว้แต่แรกนั้น พนักงานอัยการยังไม่ มีความเห็นหรือคำสั่งเกี่ยวกับข้อหาดังกล่าวแต่อย่างไร ข้อหารับของโจรจึงยังไม่เป็นที่ยุติ ทั้งข้อเท็จจริงใน สำนวนการสอบสวนปรากฏว่า จำเลย (ผู้ต้องหา) ครอบครองรถจักรยานยนต์ที่ถูกปล้นไป โดยมีพฤติการณ์ที่ จำเลยน่าจะรู้ว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ อันเป็นความผิดฐานรับของโจร ซึ่งพยานหลักฐานสามารถรับฟังลงโทษจำเลย (ผู้ต้องหา) ในความผิดฐานดังกล่าวได้ จึงให้พนักงานอัยการ ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องในความผิดฐานรับของโจรเพิ่มเติมอีกฐานหนึ่ง โดยไม่ต้องถอนฟ้องคดีเดิม

พนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องแล้ว (รายละเอียดโปรดดูภาคผนวก คดีหมายเลขดำที่ ๗๔๒๒/๒๕๕๕) ซึ่งศาลอนุญาตให้แก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้อง และจำเลยให้การรับสารภาพฐาน รับของโจร

ส่วนที่ ๑๕ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์

ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๘ คือการทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์ของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย การนำสืบ ข้อเท็จจริงในการกระทำความผิดฐานนี้ จึงนำสืบโดยลำดับดังนี้

๑. ความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ข้อเท็จจริงที่พนักงานอัยการต้องนำเสนอประการแรกคือ ทรัพย์สิน และความเป็นเจ้าของทรัพย์สินว่า ทรัพย์สินนั้นมีลักษณะเช่นไร ผู้ใดเป็นเจ้าของ หากจำเลยมีส่วนเป็นเจ้าของก็ต้องปรากฏให้ได้ความว่า จำเลยมิใช่เจ้าของแต่เพียงผู้เดียว แต่มีบุคคลอื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย

๒. ลักษณะของการกระทำ เป็นการนำสืบถึงพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของจำเลยว่า จำเลยกระทำการอย่างไรที่ทำให้ทรัพย์สินนั้นเสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งต้องนำสืบถึงผลแห่งการกระทำนั้นด้วยว่า ผลที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไรกับตัวทรัพย์สิน

การทำให้เสียทรัพย์สิน^{๙๔} หมายความว่า ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในทรัพย์สินอันเป็นการเสื่อมเสียแก่เจ้าของ แต่ต้องมีใช้เพียงเล็กน้อย ซึ่งโดยทั่วไปไม่มีใครถือเป็นสำคัญ อันเป็นทำนองยินยอมรับความเสียหายเล็กน้อย เช่นนั้นโดยปริยาย ความเสียหายไม่ต้องถาวรจนแก้ไขไม่ได้ เช่น เอน้ำมันป้ายผ้าให้เปื้อนเอาก่อนหินขว้างรถยนต์บูบ

การทำลาย^{๙๕} เป็นการร้ายแรงมากกว่าทำให้เสียหาย อาจทำลายทรัพย์สินทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ เช่น เอายาพิษผสมน้ำเตลงในบ่อปลาทำให้ปลาตายหมดทั้งบ่อ (ฎ. ๓๕๖/๒๕๒๕) การทำลายจึงเป็นการทำให้เสียหายอยู่ในตัว ส่วนการทำให้สูญหายแม้จะมีได้บัญญัติไว้ในหมวดนี้ หากการทำให้สูญหายมิใช่เพียงซ่อนเร้นก็ถือเป็นการทำลายได้ เช่น เอาแหวนโยนทิ้งแม่น้ำไม่สามารถหาพบ เอาคืนมาได้ เป็นต้น

การทำให้เสื่อมค่าเป็นการทำให้ราคาทรัพย์สินลดน้อยลง แม้ทรัพย์สินยังคงสภาพเดิมอยู่ ส่วนการทำให้ไร้ประโยชน์ คือการทำให้ใช้ทรัพย์สินนั้นได้ไม่เท่าเดิมทั้งหมดหรือบางส่วน ถึงแม้ตัวทรัพย์สินยังคงสภาพเดิมอยู่ เช่น ปล่อยลมยางรถยนต์ ทำใหยางแบนวิ่งไม่ได้จนกว่าจะสูบลมเข้าไปใหม่^{๙๖}

๓. การนำสืบถึงเจตนา เนื่องจากความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินเป็นความผิดที่ต้องการเจตนาในการกระทำ การนำสืบถึงเจตนาจึงเป็นสาระสำคัญที่ต้องนำเสนอเช่นเดียวกัน โดยนำเสนอจากพฤติการณ์ลักษณะของการกระทำของจำเลย

- โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๘๔, ๙๑, ๓๕๘, ๓๖๓, ๓๖๕ และคดีต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อมีปัญหากฎหมายที่จะต้องวินิจฉัยตามฎีกา จำเลยทั้งสี่ว่า การที่จำเลยทั้งสี่ร่วมกันรื้อถอนเสารั้วและลวดหนามเป็นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินหรือไม่ การวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวจะต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๒ ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยทั้งสี่ไม่เป็นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินเพราะมิได้ทำให้รั้วลวดหนามเสื่อมค่าหรือไร้ประโยชน์จากการใช้สอยสำหรับโจทก์ร่วม แต่ศาลชั้นต้นยังมิได้ฟังข้อเท็จจริงว่าเสารั้วและลวดหนามเป็นทรัพย์สินของโจทก์ร่วม การที่ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่า เสารั้วและลวดหนามเป็นทรัพย์สินของโจทก์ร่วมจึงเป็นการมิชอบ ศาลฎีกาจึงต้องฟังข้อเท็จจริงใหม่ให้ถูกต้องก่อนว่าโจทก์ร่วมเป็นเจ้าของเสารั้วและลวดหนามนั้นหรือไม่

^{๙๔} ศ.จิตติ ดิงศภัทย์, อ้างแล้ว, น. 2745 – 2746.

^{๙๕} ศ.จิตติ ดิงศภัทย์, อ้างแล้ว, น.2748.

^{๙๖} ศ.จิตติ ดิงศภัทย์, อ้างแล้ว, น.2749.

จำเลยทั้งสองร่วมกันรื้อถอนเสารั้วและลวดหนามของโจทก์ร่วมที่กั้นแนวเขตที่ดินก็เพื่อก่อสร้างรั้วกำแพงอิฐบล็อกซึ่งมั่นคงถาวรและใช้ประโยชน์ได้มากกว่าแทนรั้วลวดหนามที่ปลูกสร้างมานานและมีสภาพเก่า เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ร่วมกันของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และโจทก์ร่วมได้ประโยชน์จากการใช้รั้วใหม่มากกว่ารั้วลวดหนามเดิม การรื้อถอนเสารั้วและลวดหนามจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ก็ได้ทำอย่างระมัดระวังและไม่ทำให้เสารั้วและลวดหนามได้รับความเสียหาย ทั้งเมื่อรื้อถอนแล้วก็นำเสารั้วและลวดหนามซึ่งยังมีสภาพที่โจทก์ร่วมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อีกไปกองไว้ให้โจทก์ร่วม การกระทำของจำเลยทั้งสองได้ทำให้เสารั้วและลวดหนามของโจทก์ร่วมเสียหาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ จึงไม่เป็นความผิดฐานทำให้เสียหาย (ฎ. ๘๔๕/๒๕๔๓)

- โจทก์ร่วมและจำเลยทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันในคดีแพ่งที่โจทก์ร่วมฟ้องขับไล่จำเลยออกจากตึกแถวพิพาท โดยจำเลยตกลงยกเครื่องปรับอากาศจำนวน ๒ เครื่อง ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของโจทก์ร่วมต่อมาเมื่อโจทก์ร่วมได้เลือกเครื่องปรับอากาศจำนวน ๒ เครื่อง แล้วเครื่องปรับอากาศทั้งสองเครื่องจึงเป็นกรรมสิทธิ์ของโจทก์ร่วม การที่จำเลยได้รื้อเอาไม้กั้นห้อง บานประตู และเครื่องปรับอากาศสองเครื่องดังกล่าวไปจากตึกแถวพิพาท จึงเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔

ส่วนที่จำเลยรื้อไม้กั้นห้องและเครื่องปรับอากาศออกไปเป็นเหตุให้ผาผนังตึกเป็นรอย กระจกและเสาแตกนั้น จำเลยมีความประสงค์ในทรัพย์ซึ่งติดตั้งอยู่กับตึกจึงต้องรื้อออกไป การรื้อสิ่งของที่ติดอยู่กับผนังตึกย่อมทำให้เกิดร่องรอยต่างๆ ขึ้นได้ ซึ่งเป็นผลธรรมดาของการรื้อถอนที่ต้องเกิดขึ้น สภาพแตกร้าวตามที่ปรากฏในภาพถ่ายนั้นมิใช่เกิดขึ้นเพราะกระทำโดยเจตนาให้เสียหาย จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานทำให้เสียหาย (ฎ. ๙๐๙๓/๒๕๔๔)

- คำชี้ขาดความเห็นแย้งที่ ๑๕๒/๒๕๕๑ พยานแวดล้อมซึ่งบ่งชี้ว่าผู้ต้องหาเป็นผู้อยู่ใกล้ชิดที่สุดกับเหตุเพลิงไหม้ ทั้งผู้ต้องหาไม่รับผิดชอบในด้านการเงินและบัญชีของผู้เสียหาย ประกอบกับเหตุเพลิงไหม้มาจากตู้เอกสารทางการเงินที่ถูกลื้อคฤงญแจไว้ ซึ่งผู้ต้องหาเป็นผู้เก็บกุญแจตู้และมีหน้าที่ให้คำชี้แจงเกี่ยวกับเอกสารดังกล่าว พฤติการณ์ของผู้ต้องหาจึงน่าเชื่อว่าเป็นการกระทำเพื่อเผาทำลายเอกสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ต้องหาที่มีการปฏิบัติผิดระเบียบการเงินและบัญชี คดีมีพยานหลักฐานพอพ้อง

สำหรับการกระทำความผิดฐานทำให้เสียหายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๙, ๓๖๐, ๓๖๐ ทวิ เป็นเหตุให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้นเพราะเหตุลักษณะของทรัพย์ที่ผู้กระทำความผิดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ในการดำเนินคดีความผิดฐานดังกล่าว พนักงานอัยการจึงต้องนำสืบถึงตัวทรัพย์ด้วยว่าทรัพย์นั้นมีลักษณะพิเศษตามที่กฎหมายบัญญัติด้วย

- จำเลยใช้รถแทรกเตอร์ขุดตักดิน ทำลายที่ดินสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นความผิดตามมาตรา ๓๖๐ (ฎ. ๒๖๔/๒๕๒๒)

ส่วนที่ ๑๖ ความผิดฐานบุกรุก

การกระทำความผิดฐานบุกรุก กฎหมายกำหนดวิธีการกระทำผิดไว้หลายลักษณะตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒, ๓๖๓, ๓๖๔ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน วิธีการนำสืบข้อเท็จจริงจึงแตกต่างกันตามลักษณะของความผิด ดังนี้

๑. การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒

ลักษณะของการกระทำความผิดคือการเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น ดั่งนั้นข้อเท็จจริงนี้ต้องนำสืบในประการแรก คือ ตัวอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งต้องนำสืบถึงลักษณะของอสังหาริมทรัพย์และความเป็นเจ้าของในอสังหาริมทรัพย์นั้น ในกรณีที่ยังมีข้อโต้แย้งว่าอสังหาริมทรัพย์เป็นของผู้ใด เช่น ที่ดินที่ยังโต้แย้งกันอยู่ว่าเป็นของโจทก์หรือจำเลย เป็นเรื่องที่ต้องว่ากล่าวกันทางแพ่ง ไม่เป็นบุกรุกตาม มาตรา ๓๖๒ (ฎ. ๒๘๖๑/๒๕๑๗, ๒๙๔/๒๕๓๗)

บางลักษณะแม้จะมีคำพิพากษาของศาลวินิจฉัยว่าที่ดินเป็นของผู้ใด แต่หากผู้กระทำเข้าไปอยู่ก่อนแล้วก็อาจไม่เป็นความผิดได้

- ล. ปลุกบ้านและทำกินในที่ดินมาช้านาน ศาลฎีกาพิพากษาว่าที่ดินเป็นของ ส. ส. จึงแจ้งให้ ล. ออกจากที่ดิน ล. ไม่ยอมออกไม่เป็นบุกรุก เป็นเพียงอยู่โดยละเมิด (ฎ. ๔๓๓/๒๕๓๒)

การเป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน รัฐอาจถือกรรมสิทธิ์ที่ดินอย่างเอกชนได้ แต่ที่ดินของรัฐชนิดที่ไม่มีเจ้าของ ไม่ใช่ที่ดินของรัฐในลักษณะที่ถือกรรมสิทธิ์ไม่ใช่ที่ดินของผู้ใดตามมาตรา ๓

- จำเลยเข้าไปไถพูนดินและปลูกต้นมะพร้าวในหนองน้ำสาธารณะ ซึ่งเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินแล้วไม่ยอมรื้อถอนออก เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๑๐๘ ทวิ วรรคสอง ไม่ผิดตามมาตรา ๓๖๒, ๓๖๕ เพราะบทบัญญัติดังกล่าวลงโทษบุกรุกอสังหาริมทรัพย์ผู้อื่น ไม่ใช่ลงโทษผู้บุกรุกที่ดินสาธารณสมบัติของแผ่นดิน (ฎ. ๑๖๙๒/๒๕๓๒)

ในกรณีที่ผู้กระทำเป็นเจ้าของร่วมในอสังหาริมทรัพย์ก็อาจมีความผิดฐานบุกรุกได้

- คำชี้ขาดความเห็นแย้งที่ ๓๔๕/๒๕๕๒ แม้ผู้ต้องหาที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมในที่ดินพิพาทอยู่ด้วยในฐานะทายาทโดยธรรมของผู้ตายคนหนึ่งก็ตาม แต่เมื่อผู้เสียหายยังคงครอบครองที่ดินพิพาทอยู่ในขณะเกิดเหตุและยังโต้แย้งสิทธิตามสัญญาเช่ากันอยู่กับผู้ต้องหาที่ ๑ และที่ ๒ ถ้าผู้ต้องหาทั้งสองเข้าไปกระทำการใดๆ อันเป็นการรบกวนการครอบครองของผู้เสียหายโดยปกติสุข ผู้ต้องหาทั้งสองก็มีความผิดฐานร่วมกันบุกรุกได้

ขณะที่ผู้ต้องหาที่ ๓ ถึงที่ ๗ บุกรุกที่ดินพิพาท ไม่พบผู้ต้องหาที่ ๑ และที่ ๒ อยู่ด้วยในที่ที่เกิดเหตุกับไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมกระทำความผิดกับผู้ต้องหาที่ ๓ ถึงที่ ๗ โดยแบ่งหน้าที่กันทำ จึงไม่ถือว่าผู้ต้องหาที่ ๑ และที่ ๒ เป็นตัวการร่วมกับผู้ต้องหาที่ ๓ ถึงที่ ๗ บุกรุกที่ดินพิพาท แต่การที่ผู้ต้องหาที่ ๒ ได้พูดว่า “คุณมีสิทธิอะไรที่มาบุกรุกที่ของผม ซึ่งผมไม่อนุญาต เดี่ยวแจ้งตำรวจจับให้หมดและอุปกรณ์ที่เตรียมมาล้อมรั้วทั้งหมดเป็นของผมเอง” ประกอบกับผู้ต้องหาที่ ๒ มีข้อพิพาทกับผู้เสียหายในที่ดินพิพาทและยอมรับว่าตนเองเป็นเจ้าของวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งเครื่องมือที่ผู้ต้องหาที่ ๓ ถึงที่ ๗ ใช้ในการกระทำ คดีจึงมีพยานหลักฐานรับฟังน่าเชื่อว่าผู้ต้องหาที่ ๒ เป็นผู้ก่อหรือผู้ใช้ จ้าง วานให้ผู้ต้องหาที่ ๓ ถึงที่ ๗ กระทำความผิดฐานร่วมกันบุกรุก

ข้อเท็จจริงที่ต้องนำสืบประการต่อมาคือ มีการเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ โดยมีเจตนาที่จะบุกรุก และมีเจตนาพิเศษเพื่อถือการครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือเข้าไปกระทำ

การใดๆ อันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์โดยปกติสุข คำว่า “เข้าไป”^{๙๗} หมายถึง ตัวผู้กระทำได้ล่วงล้ำเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้กระทำต้องล่วงล้ำเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์หมดทั้งตัวเพียงแต่ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายล่วงล้ำเข้าไปก็เป็นบุกรุกได้ ไม่ต้องเข้าไปทั้งตัวหรือส่วนใหญ่ของร่างกาย หากไม่มีการเข้าไปก็ไม่ใช่ความผิดฐานบุกรุก ดังนั้นจึงต้องนำสืบถึงวิธีการเข้าไปอย่างชัดเจน

- การที่จำเลยกระชากลูกผู้เสียหายออกมาจากบริเวณที่ผู้เสียหายยืนอยู่ใต้ชายคาบ้านของผู้เสียหาย แม้จำเลยจะยืนอยู่นอกบริเวณบ้านของผู้เสียหาย แต่จำเลยก็ต้องเอื้อมมือเข้าไปภายในบริเวณบ้านของผู้เสียหายเพื่อจับและฉุดกระชากตัวผู้เสียหายออกไป การเอื้อมมือเข้าไปฉุดกระชากตัวผู้เสียหายออกไปในลักษณะนี้ถือได้ว่าจำเลยเข้าไปกระทำการใดๆ อันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้เสียหายโดยปกติสุขโดยใช้กำลังประทุษร้าย เข้าองค์ประกอบแห่งความผิดฐานบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒ และมาตรา ๓๖๕ (๑) แล้ว (ฎ.๒๗๖๘/๒๕๔๐)

- องค์ประกอบความผิดฐานบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒ นั้น ผู้กระทำผิดต้องเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์การที่จำเลยทั้งสองใช้ขวดขว้างและใช้มีดฟันประตูห้องพักผู้เสียหายทั้งสองกับได้เรียกผู้เสียหายทั้งสองออกมาพูดคุยและขู่จะฆ่าผู้เสียหายทั้งสอง โดยที่จำเลยทั้งสองไม่ได้เข้าไปในห้องพักของผู้เสียหายทั้งสองจึงขาดองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒ จำเลยทั้งสองไม่มีความผิดฐานบุกรุก องค์ประกอบความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๘ นั้น ต้องกระทำความผิดต่อทรัพย์ของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย คำว่า “ทรัพย์ของผู้อื่น” ย่อมหมายความรวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายโดยตรงจากเจ้าของทรัพย์ให้เป็นผู้ครอบครองดูแลรักษาทรัพย์นั้น พ. กับ ธ. เป็นลูกจ้างของบริษัท บ. โดยบริษัทดังกล่าวจัดให้บุคคลทั้งสองพักอยู่ที่หอพักคนงานซึ่งทำให้ พ. และ ธ. มีเพียงได้ใช้สิทธิอาศัยอยู่ในห้องพักเท่านั้น ไม่ปรากฏว่าบริษัท บ. ซึ่งเป็นเจ้าของห้องพักได้มอบหมายโดยตรงให้ พ. และ ธ. เป็นผู้ครอบครองดูแลรักษาทรัพย์ดังกล่าวโดยอาศัยสิทธิของเจ้าของทรัพย์นั้น พ. และ ธ. จึงมิใช่ผู้เสียหาย เมื่อบริษัท บ. ซึ่งเป็นผู้เสียหายที่แท้จริงไม่ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนย่อมไม่มีอำนาจสอบสวนในความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้และพนักงานอัยการไม่มีสิทธินำคดีมาฟ้องในข้อหาฐานทำให้เสียทรัพย์ได้ (ฎ.๓๕๒๓/๒๕๔๑)

- จำเลยเข้าไปในที่ดินของ อ. ผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งมีรั้วล้อมรอบโดยตัดโซ่คล้องประตูรั้ว แม้มีเจตนาจะเข้าไปนำรถยนต์พิพาทซึ่งยังมีข้อสงสัยอยู่ว่าตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ ๒ แล้วหรือยังเป็นกรรมสิทธิ์ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ว. ที่จำเลยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการซึ่งจอดอยู่ในที่ดินดังกล่าวออกไป จำเลยก็ชอบที่จะดำเนินการตามกฎหมาย จำเลยไม่มีอำนาจกระทำโดยพลการด้วยการตัดโซ่คล้องประตูรั้วล้อมรอบที่ดินของผู้เสียหายที่ ๑ อันเป็นการล่วงล้ำอำนาจปกครองของผู้เสียหายที่ ๑ จึงเป็นการเข้าไปกระทำการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้เสียหายที่ ๑ โดยปกติสุขมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒ (ฎ.๖๑๖๗/๒๕๕๓)

- คำชี้ขาดความเห็นแย้งที่ ๕๐๑/๒๕๕๒ ผู้ต้องหาที่ ๑ เกิดความโมโหวิ่งเข้าไปในอาคารตรงบริเวณทางเข้าอาคารเพื่อหาเรื่องขวนขวიაทและทำร้ายผู้เสียหายในเคหสถานของผู้เสียหาย จะถือว่าเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้เสียหายโดยปกติสุขยังไม่ได้ ทั้งบริเวณที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ยืนโต้เถียงกับผู้เสียหายเป็นพื้นที่ทางขึ้นบันไดหน้าร้านค้าซึ่งให้บุคคลทั่วไปเข้าไปซื้อสินค้าถือได้ว่าเป็นสาธารณสถาน ซึ่งประชาชนทั่วไปรวมทั้งผู้ต้องหาที่ ๑ มีความชอบธรรมจะเข้าไปได้ จึงไม่ผิดฐานบุกรุก

^{๙๗} ศ.จิตติ ดิงศภักดิ์, อ้างแล้ว, น.2784 – 2785.

๒. การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๓

ลักษณะของการกระทำความผิดตามมาตรานี้คือการยกย้ายหรือทำลายเครื่องหมายเขตแห่งอสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน อสังหาริมทรัพย์นี้ต้องเป็นอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น การกระทำไม่จำเป็นต้องเข้าไปเช่นเดียวกับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒ เพียงแต่ยกย้ายหรือทำลายเครื่องหมายเขตแห่งอสังหาริมทรัพย์ก็เป็นความผิดแล้ว

๓. การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๔

ลักษณะของการกระทำคือการเข้าไปหรือซ่อนตัวอยู่ในเคหสถานอาคารเก็บรักษาทรัพย์หรือสำนักงานในความครอบครองของผู้อื่น หรือไม่ยอมออกไปจากสถานที่เช่นนั้น เมื่อผู้มีสิทธิที่จะห้ามมิให้เข้าไปได้ไล่ให้ออก การนำสืบข้อเท็จจริงอย่างแรกคือการนำสืบถึงสถานที่ที่ถูกบุกรุกว่าเป็นเคหสถาน อาคารเก็บรักษาทรัพย์ หรือสำนักงาน

คำว่า “เคหสถาน” เป็นไปตามคํานิยามในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๔) คือที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัย และให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม การนำสืบถึงลักษณะเคหสถานจึงต้องนำสืบให้ได้ความดังกล่าวว่าสถานที่ที่บุกรุกนั้นมีลักษณะเช่นใด

อาคารเก็บรักษาทรัพย์ หมายถึงสิ่งปลูกสร้างที่สร้างขึ้นเพื่อเก็บรักษาทรัพย์ให้ปลอดภัย เช่น โรงเก็บเครื่องมือของชาวนา ส่วนสำนักงาน หมายถึงที่ทำธุรกิจของเอกชนหรือทางราชการก็ได้ มีข้อสังเกตว่าคำว่าเคหสถานนั้นรวมถึงพื้นที่ที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยด้วย แต่อาคารเก็บรักษาทรัพย์กับสำนักงานไม่รวมถึงบริเวณพื้นที่เหล่านั้นคงหมายความเฉพาะตัวอาคารหรือสำนักงานเท่านั้น^{๙๘}

การเข้าไปมีความหมายเช่นเดียวกับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒ การซ่อนตัวคืออยู่ในเคหสถานโดยปกปิดมิให้ผู้อื่นเห็น ส่วนการไม่ยอมออกไปเมื่อผู้มีสิทธิห้ามมิให้เข้าไปไล่ให้ออกเป็นการละเว้นไม่ยอมออกจากสถานที่นั้น ทั้งนี้การเข้าไปก็ดี การซ่อนตัวก็ดี หรือการไม่ยอมออกก็ดีต้องกระทำไปโดยไม่มีเหตุอันสมควร ถ้าผู้กระทำเข้าไปในอาคารนั้นโดยมีอำนาจหรือโดยความยินยอมของผู้ครอบครอง การกระทำไม่มีความผิด

- ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๔) “เคหสถาน” หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัยและให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม บ้านของผู้เสียหายไม่มีรั้วล้อม กับบริเวณหลังบ้านผู้เสียหายอยู่ติดกับถนนส่วนบุคคล กรณีจะถือเอาเพียงฝาผนังและประตูเหล็กด้านหลังเป็นแนวของเคหสถานย่อมจะไม่ได้ เพราะเคหสถานตามกฎหมายให้หมายความรวมถึง บริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย ผู้เสียหายใช้ประโยชน์บริเวณรอบบ้านเป็นที่วางสิ่งของกับมีหลังคาบ้านยื่นออกมาคลุม การที่จำเลยทั้งสองไปอยู่บริเวณประตูหลังบ้านผู้เสียหายย่อมถือว่าการเข้าไปในเคหสถานของผู้เสียหายแล้ว จำเลยทั้งสองเข้าไปในขณะที่ผู้เสียหายไม่อยู่บ้าน ทั้งผู้เสียหายกับจำเลยทั้งสองมีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน จึงยังไม่มีเหตุสมควรที่จะเข้าไปอยู่บริเวณประตูหลังบ้านผู้เสียหาย พฤติการณ์ดังกล่าวฟังได้ว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดฐานบุกรุกเข้าไปในเคหสถานของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุอันสมควร (ฎ.๙๗๙๕/๒๕๕๒)

^{๙๘} ศ.จิตติ ดิงศกัทธิย์, อ้างแล้ว, น. 2797 – 2798.

- ผู้เสียหายใช้บ้านพักอาศัยส่วนหนึ่งเปิดเป็นร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าในเวลาที่ผู้เสียหายเปิดบริการซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ บริเวณดังกล่าวย่อมเป็นสาธารณสถาน ซึ่งประชาชนทั่วไปรวมทั้งจำเลยที่ ๑ มีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ แต่เมื่อผู้เสียหายปิดร้านหรือหมดเวลาให้บริการในแต่ละวันแล้วบริเวณดังกล่าวจึงจะเป็นเคสสถานที่ที่อยู่อาศัย ดังนั้น เมื่อขณะเกิดเหตุผู้เสียหายยังเปิดให้บริการซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ การที่จำเลยที่ ๑ เข้าไปในร้านดังกล่าวจึงไม่เป็นความผิดฐานบุกรุกเคสสถาน (ฎ. ๒๑๓๗/๒๕๕๔)

๔. การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๕

ลักษณะของการกระทำความผิดในมาตรานี้ คือการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๖๒, ๓๖๓ และ ๓๖๔ แต่มีลักษณะของการกระทำเพิ่มเติมอันเป็นเหตุให้ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น ดังนั้นในการนำสืบข้อเท็จจริง นอกจากจะต้องนำสืบข้อเท็จจริงดังที่กล่าวไว้ในหัวข้อที่ ๒, ๓ และ ๔ แล้ว ยังต้องนำสืบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเหล่านี้ด้วย คือ

๔.๑ การใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย คำว่าใช้กำลังประทุษร้าย เป็นไปตามคำนิยามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑ (๖) แต่ไม่ต้องขู่ว่าจะทำร้ายในทันทีใดนั้น อย่างไรก็ตามการใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ต้องกระทำเพื่อบุกรุก เช่นทำร้ายผู้เฝ้าประตูแล้วบุกรุกเข้าไปในบ้าน หรือทำร้ายเพื่ออยู่ในบ้านต่อไป ถ้าเป็นการทำร้ายหรือขู่เข็ญโดยประการอื่น เช่น บุกรุกเข้าไปเพื่อทำร้ายผู้อื่น ไม่เป็นการบุกรุกโดยใช้กำลังประทุษร้าย

๔.๒ กระทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป คำว่า “อาวุธ” คงเป็นไปตามคำนิยามในมาตรา ๑ (๕) ส่วนการร่วมกันกระทำความผิดมีลักษณะในเรื่องของตัวการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓

๔.๓ ในเวลากลางคืน เป็นไปตามคำนิยามในมาตรา ๑ (๑๑)

- ที่นาพิพาทอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติและทางราชการยังมีได้จัดให้เป็นที่ทำกินของราษฎร จึงเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินซึ่งสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๔ การที่ พ. เข้ามาครอบครองทำนาในที่ดินพิพาทก็เพียงแต่ถือว่า พ. มีสิทธิในที่นาพิพาทดีกว่าบุคคลอื่น แต่พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ. จึงยกเอาการครอบครองของตนใช้ขึ้นต่อรัฐไม่ได้ ดังนั้น แม้ พ. จะครอบครองหรือทำนาพิพาทนานเท่าใดก็ได้ไม่ได้สิทธิในนาพิพาทตามกฎหมาย ทั้งยังอาจถูกฟ้องร้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ อีกด้วย จึงไม่ได้สิทธิครอบครองที่นาพิพาทโดยชอบด้วยกฎหมาย ฉะนั้น แม้จำเลยจะเข้าไปไถนาและปลูกข้าวในที่นาพิพาทก็ไม่เป็นการรบกวนการครอบครองที่อสังหาริมทรัพย์ของ พ. อันจะเป็นความผิดฐานบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒, ๓๖๕ (ฎ. ๓๑๓๒/๒๕๔๔)

- แม้ที่ดินที่เกิดเหตุจะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินอันเป็นที่ดินของรัฐ แต่การรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์และเป็นทรัพย์สินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะมิใช่สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่เป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่าหรือสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๔ (๑), (๒) ดังนั้น ผู้เข้าไปยึดถือครอบครองอาจมีความผิดฐานบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒, ๓๖๕ แต่ความผิดฐานบุกรุกเกิดขึ้นและสำเร็จแล้วในทันทีที่จำเลยเข้าไปยึดถือครอบครองที่ดินที่เกิดเหตุ ส่วนการที่จำเลยยึดถือครอบครองต่อมาเป็นเพียงผลของการบุกรุกเท่านั้น ไม่ใช่เป็นความผิดต่อเนื่องตราบเท่าที่จำเลยยังคงยึดถือครอบครองที่ดินที่เกิดเหตุแต่อย่างใด ซึ่งความผิดตามมาตรา ๓๖๕ มีกำหนด

อายุความ ๑๐ ปี และตามมาตรา ๓๖๒ มีกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๓) และ (๔) เมื่อฟังได้ว่าจำเลยเข้าไปยึดถือครอบครองที่ดินที่เกิดเหตุมาตั้งแต่ก่อนวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๑๕ โจทก์ นำคดีมาฟ้องเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ เกินกว่า ๑๐ ปี นับแต่วันกระทำความผิดจึงเป็นอันขาดอายุความ สืบค้นคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) (ฎ.๓๐๐๒/๒๕๕๒)

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ตัวอย่างคำฟ้องฐานลักทรัพย์

๑. ลักทรัพย์ในเวลากลางคืน

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เวลากลางคืนก่อนเที่ยง จำเลยได้บังอาจลักทรัพย์เอาปากกาลูกสูบจำนวน ๘ ชุด ราคารวม ๑๕๒ บาท ของบริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ขณะอยู่ในความครอบครองของนายขาว ยอดเยี่ยม ผู้เสียหายไปโดยทุจริต

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒. ตามวันเวลาดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑ เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมปากกา จำนวน ๘ ชุด ของผู้เสียหายที่ถูกจำเลยลักทรัพย์ไปดังกล่าวในฟ้องข้อ ๑ เป็นของกลาง

ชั้นสอบสวนจำเลยให้การรับสารภาพ

ของกลางผู้เสียหายรับคืนไปแล้ว

ระหว่างสอบสวน จำเลยไม่ถูกควบคุมตัว / จำเลยถูกควบคุมตัวอยู่.....วัน แล้วได้รับการปล่อยตัวไปชั่วคราว / ได้ส่งตัวจำเลยมาศาลพร้อมฟ้องนี้แล้ว / จำเลยต้องขังอยู่ตามหมายซึ่งคดีอาญาหมายเลขดำที่ พ..... ขอศาลได้เบิกตัวจำเลยมาศาล เพื่อพิจารณาพิพากษาต่อไปด้วย

ข้อ ๓. ก่อนเกิดเหตุคดีนี้จำเลยเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดฐานลักทรัพย์ ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก ๑ ปี เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๕ ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๐๐/๒๕๔๕ ของศาลแขวงธนบุรี จำเลยมากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ซ้ำในอนุมาตราเดียวกันภายใน ๓ ปี นับแต่วันพ้นโทษคดีก่อน ขอศาลได้เพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมาย

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕, ๔๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑

ขอ - ขอเพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมายด้วย

หมายเหตุ

๑. การขอเพิ่มโทษจำเลยต้องตรวจสอบว่าเข้าเกณฑ์เพิ่มโทษได้ตามพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมหรือไม่

๒. หากวันพ้นโทษของจำเลยในคดีก่อนอยู่ใกล้เคียงกับวันที่พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมมีผลใช้บังคับ ต้องระบุวันพ้นโทษของจำเลยด้วยเพื่อแสดงว่าจำเลยไม่ได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม มิฉะนั้นศาลอาจยกคำขอเพิ่มโทษได้

๒. ร่วมกันลักทรัพย์ในเคหสถาน โดยทำอันตรายและผ่านสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สินเข้าไปด้วยประการใด ๆ โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำกระทำความผิด หรือการพาทรัพย์สินนั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน จำเลยกับพวกอีก ๑ คน ที่หลบหนียังไม่ได้ตัวมาดำเนินคดีได้บังอาจร่วมกันเข้าไปในบ้านอันเป็นเคหสถานที่อยู่อาศัยของ นาย ท. ผู้เสียหาย โดยไม่ได้รับอนุญาต โดยจำเลยกับพวกได้ร่วมกันใช้ของแข็งจัดทำอันตรายบานประตูจนเสียหายเปิดออกแล้วผ่านช่องประตูเข้าไปในบ้าน อันเป็นการทำอันตรายและผ่านสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สินเข้าไปด้วยประการใด ๆ แล้วลักทรัพย์เอาเครื่องเล่นดีวีดี (DVD) จำนวน ๑ เครื่อง ราคา ๓,๐๐๐ บาท, โทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อโนเกียจำนวน ๑ เครื่อง ราคา ๘,๐๐๐ บาท, เต้าแก๊สปิคนิค ๑ ถัง ราคา ๘๐๐ บาท, สมุดบัญชีธนาคาร ๑ เล่ม และบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เสียหายจำนวน ๑ ใบ รวมราคาทรัพย์สินทั้งสิ้นเป็นจำนวนเงิน ๑๑,๘๐๐ บาท ของผู้เสียหายซึ่งเก็บรักษาไว้ในเคหสถานดังกล่าวไปโดยทุจริต ทั้งนี้ในการลักทรัพย์ดังกล่าว จำเลยกับพวกได้ร่วมกันใช้รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียนใดไม่ปรากฏชัด เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิด หรือพาทรัพย์สินนั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

ข้อ ๓ ก่อนเกิดเหตุคดีนี้จำเลยเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ฐานขับรถประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก ๖ เดือน โทษจำคุกรอการลงโทษ ๒ ปี เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๑๐๐/๒๕๕๒ ของศาลแขวงธนบุรี จำเลยมากระทำความผิดในคดีนี้ภายในระยะเวลาที่ศาลรอการลงโทษในคดีก่อน ขอศาลบวกลงโทษจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๑๐๐/๒๕๕๒ ของศาลแขวงธนบุรีเข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้ด้วย

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ, ๕๘ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑, ประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ข้อ ๑๓

ขอ - ขอศาลนำโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๑๐๐/๒๕๕๒ ของศาลแขวงธนบุรีมาบวกกับโทษของจำเลยในคดีนี้ด้วย

๓. ร่วมกันลักทรัพย์ในเคหสถานในเวลากลางคืน โดยผ่านสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สิน และเข้าทางช่องทาง ซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ได้จ้างให้เป็นทางคนเข้า โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิด หรือการพาทรัพย์สินนั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลากลางคืนก่อนเที่ยง จำเลยทั้งสามได้บังอาจร่วมกันเข้าไปในบ้านอันเป็นเคหสถานที่อยู่อาศัยของ นาย ก. ผู้เสียหายโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยปีนผ่านข้ามรั้วบ้านอันเป็นสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สิน แล้วปีนผ่านช่องหน้าต่างห้องนอนอันเป็นช่องทางซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ได้จ้างให้เป็นทางคนเข้า แล้วจำเลยทั้งสามได้บังอาจร่วมกันลักเอากระเป๋าสะพายจำนวน ๒ ใบ ราคา ๘๐๐ บาท, กล้องถ่ายรูป ๑ เครื่อง ราคา ๑๑,๐๐๐ บาท, โทรศัพท์เคลื่อนที่ จำนวน ๓ เครื่อง ราคา ๙,๐๐๐ บาท, เครื่องเล่นเอ็มพี ๓ จำนวน ๑ เครื่อง ราคา ๖,๕๐๐ บาท และเงินสด ๑,๘๒๐ บาท รวมราคา

ทรัพย์สินทั้งสิ้น ๒๙,๑๒๐ บาท ของผู้เสียหายซึ่งเก็บรักษาไว้ในเคหสถานดังกล่าวไปโดยทุจริต โดยในการลักทรัพย์ดังกล่าวจำเลยทั้งสามร่วมกันใช้รถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ทม ๖๒๓๘ กรุงเทพมหานคร เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือการพาทรัพย์สินนั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

ข้อ ๓ ก่อนเกิดเหตุคดีนี้ จำเลยที่ ๑, ๒ และ ๓ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ฐานลักทรัพย์, มีและพาอาวุธปืนโดยมิได้รับอนุญาต และจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก ๑ ปี, ๑ ปี ๖ เดือน และ ๒ ปี เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๐, ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ และ ๗ มีนาคม ๒๕๔๐ ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๗๐๐/๒๕๔๐ ของศาลแขวงธนบุรี, คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๕๐๐/๒๕๔๑ ของศาลอาญาธนบุรี, คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๐๐/๒๕๔๐ ของศาลจังหวัดเชียงใหม่ ตามลำดับ ปรากฏตามรายการประวัติอาชญากรรมของจำเลยทั้งสามท้ายฟ้อง จำเลยทั้งสามมากระทำความผิดในคดีนี้ภายในระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันพ้นโทษในคดีก่อน ขอศาลให้เพิ่มโทษแก่จำเลยทั้งสามตามกฎหมายด้วย

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ, ๙๒ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๕ มาตรา ๑๑, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ข้อ ๑๓

ขอ - ขอเพิ่มโทษจำเลยทั้งสามตามกฎหมายด้วย

๔. ลักทรัพย์ในเคหสถาน โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ โดยใช้ยานพาหนะ เพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือการพาทรัพย์สินนั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจเข้าไปในกุฏิอันเป็นเคหสถานที่อยู่อาศัยของพระภิกษุ อ. ผู้เสียหาย ซึ่งตั้งอยู่ในวัดหนองบัว โดยมิได้รับอนุญาตโดยจำเลยได้ใช้วัตถุของแข็งจัดงัดทำอันตรายแผ่นกระเบื้องหลังคากุฏิจนเปิดออก แล้วมุดผ่านช่องหลังคาลงมาบริเวณฝ้าเพดาน และใช้วัตถุของแข็งทุบฝ้าเพดานจนแตกหัก เสียหายเป็นช่องแล้วมุดลอดเข้ามาในกุฏิ อันเป็นการทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ และผ่านสิ่งเช่นว่านั้นเข้าไปด้วยประการใด ๆ แล้วจำเลยได้บังอาจลักเอาโทรศัพท์เคลื่อนที่จำนวน ๔ เครื่อง รวมราคา ๑๔,๒๐๐ บาท, และเงินสด ๑,๘๐๐ บาท รวมราคาทรัพย์สินทั้งสิ้นเป็นจำนวนเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท ของผู้เสียหายซึ่งเก็บรักษาไว้ในเคหสถานดังกล่าวไปโดยทุจริต ทั้งนี้ในการลักทรัพย์ดังกล่าวจำเลยได้ใช้รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน ขงฉ - ๘๒๘ สุพรรณบุรี เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือการพาทรัพย์สินนั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

ข้อ ๓ จำเลยนี้เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่..... ของศาลนี้ที่ฟ้องมาพร้อมกันในวันนี้ ขอศาลนับโทษจำเลยติดต่อกับโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่..... ของศาลนี้ด้วย

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑, ประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ข้อ ๑๓

ขอ - ขอศาลนับโทษจำเลยติดต่อกับโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขคำที่..... ของศาลนี้ด้วย

๕. ลักทรัพย์, เอาไปเสียซึ่งเอกสารของผู้อื่น และใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น

ข้อ ๑. จำเลยได้บังอาจกระทำความผิดต่อกฎหมาย หลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ

๑.๑) เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจลักทรัพย์เอากระเป๋าถือ จำนวน ๑ ใบ ราคา ๒,๐๐๐ บาท ของ นางสาว ช. ผู้เสียหาย ซึ่งภายในกระเป๋าบรรจุเงินจำนวน ๘,๐๐๐ บาท และเอกสาร, บัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรเดบิต) ของธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน), บัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรเดบิต) ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรฝากถอนเงินอัตโนมัติหรือบัตรเอทีเอ็ม) ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่ออกให้แก่ผู้เสียหาย เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการ เบิกถอนเงินสด รวมราคาทรัพย์สินทั้งสิ้นจำนวน ๑๐,๔๐๐ บาทไปโดยทุจริต

เหตุเกิดที่.....

๑.๒) ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ เวลากลางวัน ภายหลังจากที่จำเลยได้กระทำความผิดดังกล่าวในฟ้องข้อ ๑.๑ แล้ว จำเลยได้บังอาจนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรฝากถอนเงินอัตโนมัติหรือบัตรเอทีเอ็ม) ที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ออกให้แก่ นางสาว ช. ผู้เสียหาย และถูกจำเลยลักทรัพย์ไปดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑.๑ ไปใช้ลักทรัพย์เบิกถอนเงินจากบัญชีของผู้เสียหาย ผ่านเครื่องฝากถอนเงินอัตโนมัติของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บริเวณห้างสรรพสินค้านาซ่ามอลล์ จังหวัดสุพรรณบุรี รวม ๕ ครั้ง ติดต่อกันรวมจำนวนเงิน ๒๙,๐๐๐ บาท ไปเป็นของจำเลยโดยมิชอบและโดยทุจริต ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

เหตุเกิดที่.....

๑.๓) ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ เวลากลางวัน ภายหลังจากที่จำเลยได้กระทำความผิดดังกล่าวในฟ้องข้อ ๑.๑ แล้ว จำเลยได้บังอาจนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรเครดิต) ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ออกให้แก่ นางสาว ช. ผู้เสียหายและถูกจำเลยลักทรัพย์ไปดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑.๑ ไปใช้ชำระราคา ค่าสินค้าแทนการชำระด้วยเงินสดที่ห้างสรรพสินค้านาซ่ามอลล์ จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจำนวนเงินรวม ๔,๓๗๘ บาท ทั้งนี้โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

เหตุเกิดที่.....

๑.๔) ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ เวลากลางวันภายหลังจากที่จำเลยได้กระทำความผิดดังกล่าวในฟ้องข้อ ๑.๑ แล้วจำเลยได้บังอาจนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรเดบิต) ที่ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ออกให้แก่ นางสาว ช. ผู้เสียหาย และถูกจำเลยลักทรัพย์ไปดังกล่าวตามฟ้อง ข้อ ๑.๑ ไปใช้ชำระราคา ค่าสินค้าแทนการชำระด้วยเงินสดที่ห้างสรรพสินค้านาซ่ามอลล์ จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจำนวนเงินรวม

๙,๕๐๕ บาท ทั้งนี้โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒. ต่อมา...

ข้อ ๓. จำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๐๐/๒๕๕๒ ของศาลอาญากรุงเทพใต้ ฐานลักทรัพย์ ศาลพิพากษาจำคุก ๓ ปี ขอศาลนับโทษจำเลยติดต่อกับโทษจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๐๐/๒๕๕๒ ของศาลอาญากรุงเทพใต้ด้วย

ระหว่างสอบสวนจำเลยไม่ถูกควบคุมตัวในคดีนี้ โดยถูกขังอยู่ตามหมายขังตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๐๐/๒๕๕๒ ของศาลอาญากรุงเทพใต้ ขอศาลได้เบิกตัวจำเลยมาพิจารณาพิพากษาต่อไปด้วย

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑, ๑๘๘, ๒๖๙/๕, ๒๖๙/๗, ๓๓๔ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๒๖ มาตรา ๔ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕

ขอ - ขอศาลนับโทษจำเลยติดต่อกับโทษจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๐๐/๒๕๕๒ ของศาลอาญากรุงเทพใต้ด้วย

หมายเหตุ

การขอนับโทษต่อไม่ควรอ้างแต่หมายเลขแดงเท่านั้น ควรระบุอัตราโทษในคดีนั้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นหมายเลขแดงของศาลอื่น มิฉะนั้นศาลอาจยกคำขอได้ ฎ. ๒๐๐๓/๒๕๔๗ ศาลนับโทษต่อให้ แต่ ฎ. ๘๕๗๔/๒๕๔๗ ศาลยกคำขอนับโทษต่อ

๖. ลักทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิด หรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจลักทรัพย์เอารถเข็น (รถสามล้อ) ใช้สำหรับบรรทุกสิ่งของจำนวน ๑ คันราคา ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งบรรทุกเศษขยะสิ่งของใช้แล้ว (ของเก่า) จำนวน ๑๐ กระสอบราคารวม ๗๐๐ บาท รวมราคาทรัพย์ทั้งสิ้น ๒,๗๐๐ บาท ของ นางมาลัย นิมนต์ ผู้เสียหายไปโดยทุจริต ในการลักทรัพย์ดังกล่าวจำเลยได้ใช้รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน กฉฉ - ๙๗๔ สุพรรณบุรี เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิด หรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔, ๓๓๖ ทวิ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ข้อ ๑๓

๗. ลักทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวก แก่การกระทำผิด หรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๔ เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจลักเอาสายส่งสัญญาณเสียงจากเครื่องขยายเสียงประจำหมู่บ้านดอนระกำจำนวน ๒๐๐ เมตร ราคารวม ๓,๔๐๐ บาท ซึ่งทรัพย์ดังกล่าวมีไว้ใช้ส่งสัญญาณเสียงจากเครื่องขยายเสียงประจำหมู่บ้านดอนระกำเพื่อกระจายข่าวสารของหมู่บ้าน และของทางราชการให้ประชาชน ชาวบ้านหมู่บ้านดอนระกำ หมู่ ๑ ตำบลสวนแตง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรีทราบโดยทั่วถึงกัน อันเป็นทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ ในขณะที่ทรัพย์ดังกล่าวอยู่ในความครอบครองดูแลของ นาย ส. ผู้เสียหายไปโดยทุจริต ทั้งนี้ในการลักทรัพย์ดังกล่าวจำเลยใช้รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียนโตไม่ปรากฏชัดจำนวน ๑ คัน เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิด หรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

ข้อ ๒ ต่อมา...

เหตุเกิดที่.....

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑, ประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ข้อ ๑๓

๘. ลักทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่ การกระทำผิด หรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ในเวลากลางคืน

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เวลากลางคืนก่อนเที่ยง จำเลยได้บังอาจลักเอาสายเคเบิลโทรศัพท์ ยาวประมาณ ๑๐ เมตร ราคาประมาณ ๖๐,๒๙๐.๙๙ บาท ของบริษัท ทีทีแอนด์ที จำกัด (มหาชน) ผู้เสียหาย ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย โดยทรัพย์ดังกล่าวมีไว้สำหรับนำสัญญาณโทรศัพท์พื้นฐานไปยังบ้านเรือนของประชาชนทั่วไป และโทรศัพท์สาธารณะประโยชน์ในเขตหมู่บ้านตำบลวัดดาว อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี อันเป็นทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ ในขณะที่ทรัพย์ดังกล่าวอยู่ในความครอบครองดูแลของ นาย ป. ไปโดยทุจริต ทั้งนี้ในการลักทรัพย์ดังกล่าวจำเลยใช้รถจักรยานยนต์ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียนจำนวน ๑ คัน เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิด หรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑, ประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ข้อ ๑๓

๙. ลักทรัพย์ที่เป็นของนายจ้าง หรือที่อยู่ในความครอบครองของนายจ้าง ในเวลากลางคืน

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เวลากลางคืนก่อนเที่ยง จำเลยได้บังอาจลักทรัพย์เอาหัวเข็มขัดจำนวน ๑ หัว ราคา ๑,๕๐๐ บาท ของบริษัท ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน จำกัด (มหาชน) ผู้เสียหาย ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายและเป็นนายจ้างของจำเลยไปโดยทุจริต

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑

๑๐. ร่วมกันลักทรัพย์ในสถานที่ราชการในเวลากลางคืน

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เวลากลางคืนก่อนเที่ยง จำเลยทั้งสองกับพวกอีกหนึ่งคนที่หลบหนี ได้บังอาจร่วมกันเข้าไปในอาคารห้องคลอด ชั้น ๒ ของโรงพยาบาลกำแพงเพชร อันเป็นสถานที่ราชการ โดยมิได้รับอนุญาต แล้วได้บังอาจร่วมกันลักทรัพย์เอาโทรศัพท์มือถือ จำนวน ๑ เครื่อง ราคา ๒,๙๙๐ บาท พร้อมด้วยซิมการ์ด จำนวน ๒ ซิม ราคาซิมละ ๔๙ บาท เงินสดจำนวน ๓,๐๐๐ บาท กระเป๋าสะพายจำนวน ๑ ใบ ราคา ๔๙ บาท บัตรทอง จำนวน ๑ ใบ และบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ใบ รวมราคาทรัพย์ทั้งสิ้น ๖,๑๓๗ บาท ของ นาง ย. ผู้เสียหาย ซึ่งเก็บรักษาไว้ในสถานที่ราชการดังกล่าวไปโดยทุจริต

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๓๕ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑

๑๑. ลักทรัพย์ในสถานที่ที่จัดไว้เพื่อให้บริการสาธารณะในเวลากลางคืน

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยได้บังอาจเข้าไปในศาลาการเปรียญของสำนักสงฆ์เขาวัง อันเป็นสถานที่ที่จัดไว้เพื่อให้บริการสาธารณะ โดยมิได้รับอนุญาตแล้ว จำเลยได้บังอาจลักทรัพย์เอาพระผงพระพุทธรูปจำนวน ๑๓ องค์ ราคา ๑,๓๐๐ บาท ของคณะบุคคลสำนักสงฆ์เขาวังขณะอยู่ในความครอบครองของพระ บ. เจ้าอาวาส ผู้เสียหาย ซึ่งเก็บรักษาไว้ในศาลาการเปรียญของสำนักสงฆ์อันเป็นเคหสถานในที่จัดไว้เพื่อให้บริการสาธารณะดังกล่าวไปโดยทุจริต

เหตุเกิดที่ .....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑

๑๒. ลักทรัพย์, เอาไปเสียซึ่งเอกสารของผู้อื่น และใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยมิชอบ

ข้อ ๑. จำเลยได้บังอาจกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ

๑.๑ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจลักทรัพย์เอาบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรเครดิตวีซ่าการ์ด) จำนวน ๑ ใบ ราคา ๓๐๐ บาท ของบริษัท เอ ไป จี จำกัด ซึ่งออกให้แก่ นาย ท. ผู้เสียหาย ไปโดยทุจริต

เหตุเกิดที่.....

๑.๒ ต่อมา เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยนี้ได้บังอาจนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้เสียหายที่ถูกจำเลยลักเอาไปดังกล่าวในข้อ ๑.๑ ไปใช้ชำระราคาค่าสินค้า แทนการชำระด้วยเงินสดโดยใช้ชำระค่าน้ำมัน จำนวน ๑,๕๐๐ บาท ที่สถานีบริการน้ำมันเชลล์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด นำรุ่งเรือง เซอร์วิส โดยมีชอบในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ บริษัท เอ ไป จี จำกัด และ ผู้เสียหาย

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑(๑๔), ๙๑, ๑๘๘, ๒๖๙/๕, ๒๖๙/๗, ๓๓๔ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓, ๕

๑๓. ลักทรัพย์ในที่จอดรถสาธารณะ

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจลักทรัพย์เอากระเป๋าใส่ธนบัตร ๑ ใบ ราคา ๔๐ บาท และธนบัตรฉบับละ ๕๐๐ บาท จำนวน ๗ ฉบับ เป็นเงิน ๓,๕๐๐ บาท รวมราคาทั้งสิ้น ๓,๕๔๐ บาท ของ นาย ป. ผู้เสียหาย ในบริเวณสถานีขนส่งเอมบี อันเป็นที่จอดรถสาธารณะ ไปโดยทุจริต

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑

๑๔. ร่วมกันลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปซึ่งเป็นที่สักการบูชาของประชาชน และเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของของชาติในวัดในเวลากลางคืน โดยทำอันตรายสิ่งกีดกั้นสำหรับคุ้มครองบุคคลและทรัพย์โดยใช้นายพานพะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด การพาทรัพย์นั้นไป และเพื่อให้พ้นการจับกุม

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เวลากลางคืนก่อนเที่ยง จำเลยนี้กับ นาย ส. จำเลยที่ ๑ นาย ม. จำเลยที่ ๒ และ นาย พ. จำเลยที่ ๓ ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๔๔๖๖/๒๕๕๐ ของศาลนี้ ซึ่งศาลพิพากษาลงโทษไปแล้ว และนาย ป. จำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๘๖๓/๒๕๕๑ ของศาลนี้ ได้บังอาจร่วมกันเข้าไปภายในบริเวณวัดปราสาท อันเป็นสถานที่บูชาสาธารณะ แล้วจำเลยกับพวกได้ร่วมกันใช้เครื่อง

เชื่อมไฟฟ้าเป็นเครื่องมือตัดลูกกุญแจประตูพิพิธภัณฑสถานของวัดประสาทรจนเปิดออก อันเป็นการทำอันตราย สิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลและทรัพย์สิน และผ่านเข้าไปภายในอาคารพิพิธภัณฑสถานอันเป็นสถานที่ที่จัดไว้ เพื่อให้บริการสาธารณะดังกล่าวโดยไม่ได้รับอนุญาต แล้วบังอาจร่วมกันลักทรัพย์เอาพระพุทธรูปปางลีลา อายุ ๒๐๐ ปี จำนวน ๑ องค์ ราคา ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท และพระพุทธรูปปางมารวิชัย อายุ ๑๐๐ ปี อีกจำนวน ๓ องค์ ราคาองค์ละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมราคาทรัพย์สินทั้งสิ้น ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นที่สักการบูชา ของประชาชน และเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ ซึ่งเก็บรักษาไว้ในอาคารพิพิธภัณฑสถานภายในวัด ปราสาท และอยู่ในความครอบครองพระมหาสมปอง เจ้าอาวาสผู้เสียหาย ไปโดยทุจริต ทั้งนี้โดยในการลัก ทรัพย์ดังกล่าวจำเลยกับพวกได้ใช้รถยนต์กระบะบรรทุก หมายเลขทะเบียน บต ๕๙๓๙ ก้าแพงเพชร จำนวน ๑ คัน เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด การพาทรัพย์สินนั้นไป และเพื่อให้พ้นการจับกุม

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๓๕, ๓๓๕ทวิ, ๓๓๖ทวิ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑, ๑๒ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ข้อ ๑๓

๑๕. ลักทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด การพาทรัพย์สินนั้นไปและเพื่อให้พ้นการจับกุม

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจลักทรัพย์เอาตะแกรง เหล็กปิดฝาบ่อพักระบายน้ำ ซึ่งมีไว้สำหรับปิดกั้นไม่ให้บุคคล สัตว์หรือสิ่งของตกลงไปในบ่อพักที่ระบายน้ำ ที่จัดทำขึ้นสำหรับกักเก็บสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ เพื่อมิให้ท่อระบายน้ำที่ประชาชนใช้ร่วมกันเกิดการอุดตัน อันเป็น ทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ จำนวน ๑๑๕ แผ่น ราคา ๓๑๒,๘๐๐ บาท ของเทศบาลตำบล ไทรงาม ผู้เสียหาย ขณะอยู่ในความดูแลของ นาย ว. นายกเทศมนตรีตำบลไทรงามไปโดยทุจริต โดยในการ ลักทรัพย์ดังกล่าวจำเลยได้ใช้รถยนต์กระบะบรรทุก หมายเลขทะเบียน บต ๘๒๕๓ ก้าแพงเพชร จำนวน ๑ คัน เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด การพาทรัพย์สินนั้นไป และเพื่อให้พ้นการจับกุม

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายหมายอาญา มาตรา ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ข้อ ๑๓

๑๖. ร่วมกันลักทรัพย์ในสถานที่ราชการ โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สิน

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองได้บังอาจร่วมกันเข้าไปภายใน บริเวณ โรงเรียนบ้านหนองคล้าพงษ์ทอง ซึ่งเป็นสถานที่ราชการ โดยไม่ได้รับอนุญาต แล้วจำเลยทั้งสอง ร่วมกันใช้ใบเลื่อยตัดโซ่ที่ใช้คล้องตัวมอเตอร์ไฟฟ้า ชนิดมีปั๊มสูบน้ำไว้กับขาตั้งเหล็กที่ยึดติดกับพื้นปูนจนหลุด

ออกจากกัน อันเป็นการทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลและทรัพย์สิน แล้วร่วมกันลักทรัพย์เอามอเตอร์ไฟฟ้า ชนิดมีปั๊มสูบน้ำ จำนวน ๑ เครื่อง ราคา ๕,๐๐๐ บาท และท่อไน้ เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒ นิ้ว ยาวประมาณ ๒๔ นิ้ว จำนวน ๑๒ ท่อน ราคา ๒๐๐ บาท รวมราคา ๕,๒๐๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินของโรงเรียนบ้านหนองคล้าพงษ์ทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เสียหาย ซึ่งเก็บรักษาไว้ในโรงเรียนบ้านหนองคล้าพงษ์ทอง ขณะอยู่ในความครอบครองดูแลของ นาย ส. ผู้อำนวยการโรงเรียนไปโดยทุจริต

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๓๕ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๕ มาตรา ๑๑

๑๗. ลักทรัพย์โดยใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยมิชอบ

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๒ เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรฝาก - ถอนเงิน อัตโนมัติ หรือบัตรเอทีเอ็ม) หมายเลขบัตร ๔๖๒๒ - ๘๘๑๐ - ๑๓๖๙ - ๐๘๑๖ จำนวน ๑ ใบ ซึ่งธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ออกให้แก่ นาย ก. ผู้เสียหาย เพื่อใช้ประโยชน์ในการเบิกถอนเงินสด และผู้เสียหายได้มอบให้จำเลยพร้อมหมายเลขรหัสของบัตรดังกล่าวไว้ใช้ตรวจสอบยอดเงินฝากในบัญชี ธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาซีคอนสแควร์ เลขบัญชี ๒๓๓ - ๔ - ๕๗๗๓๔ - ๑ ของผู้เสียหาย แต่จำเลยโดยทุจริต กลับนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวไปใช้เบิกถอนเงินจากบัญชีดังกล่าวของผู้เสียหายผ่านเครื่องฝากถอนเงินอัตโนมัติของธนาคารออมสิน สาขาเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) แล้วลักเอาเงินดังกล่าวไปเป็นของตนเองโดยมิชอบและโดยทุจริต ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๙/๕, ๒๖๙/๗, ๓๓๔ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๕

ตัวอย่างคำฟ้องฐานพยายามลักทรัพย์

๑๘. พยายามลักทรัพย์ในเวลากลางคืน

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยได้บังอาจลักทรัพย์เอาลำโพงดีทรอยนต์ ๑ คู่ ราคา ๖,๐๐๐ บาท ของ นาย น. ผู้เสียหาย ซึ่งติดอยู่ภายในรถยนต์คันหมายเลข ทะเบียน ๕ ห - ๓๔๘๗ ชลบุรี ไปโดยทุจริต โดยใช้ไฟแช็กจุดไฟลนขอบยางคิ้วรองกระจกหน้าต่าง แล้วใช้เศษแก้วกรีดขอบยางหน้าต่างรถยนต์ของผู้เสียหาย อันเป็นการทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลและทรัพย์สิน จำเลยได้ลงมือกระทำผิดแล้ว แต่กระทำไปไม่ตลอด เนื่องจาก ผู้เสียหายได้พบเห็นและแจ้งเจ้าหน้าที่

ตำรวจ ทำการจับกุมเสียก่อน จำเลยจึงไม่อาจลักทรัพย์ของผู้เสียหายไปได้สำเร็จสมดังเจตนาของจำเลย

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐, ๓๓๕ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑

๑๙. ร่วมกันพยายามลักทรัพย์ในสถานที่ราชการในเวลากลางคืนโดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิด พาทรัพย์นั้นไปหรือเพื่อให้พ้นการจับกุม

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยกับพวกอีกหนึ่งคนซึ่งอายุพ้นเกณฑ์เยาวชนแยกดำเนินคดีแล้ว ได้บังอาจร่วมกันลักทรัพย์เอาอะไหล่รถจักรยานยนต์(คาร์บูเรเตอร์) จำนวน ๙ อัน ราคา ๕,๔๐๐ บาท ซึ่งเป็นชิ้นส่วนของรถจักรยานยนต์ที่เกิดอุบัติเหตุจากรถทางบกและถูกตรวจยึดและเก็บรักษาไว้ที่สถานีตำรวจภูธรสามชุกอันเป็นสถานที่ราชการ และอยู่ในความดูแลของพันตำรวจเอก ว. ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรสามชุก ผู้เสียหาย ไปโดยทุจริต โดยจำเลยกับพวกได้ลงมือลักทรัพย์ดังกล่าวไปโดยตลอดแล้วแต่การลักทรัพย์ไม่บรรลุผลเนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรสามชุกพบเห็นการลักทรัพย์ของจำเลยกับพวกเสียก่อนและเข้าทำการจับกุมจำเลย กับพวก โดยในการลักทรัพย์ดังกล่าวจำเลยกับพวกได้ร่วมกันใช้รถจักรยานยนต์ ๑ คัน เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การลักทรัพย์ พาทรัพย์นั้นไป และเพื่อให้พ้นการจับกุม

เหตุเกิดที่.....

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐, ๘๓, ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ข้อ ๑๓

๒๐. ร่วมกันพยายามลักทรัพย์ในบริเวณที่มีเหตุภัยพิบัติ (ฎีกา ๑๐๘๕๔/๒๕๕๓)

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เวลากลางวันเกิดเหตุร้ายภัยพิบัติคลื่นยักษ์ สีนามิพัดถล่มบ้านเรือนหมู่ที่ ๕ ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา อย่างรุนแรง ทำให้โรงแรมพลอร์รี่รีสอร์ท ซึ่งตั้งอยู่บริเวณดังกล่าวเสียหาย อาคารพังทลายไปบางส่วน มีทรัพย์สินของโรงแรมและนักท่องเที่ยวมากองเก็บรักษาไว้ในอาคารของโรงแรมในบริเวณที่ประสบภัยพิบัติ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๗ เวลากลางวันจำเลยทั้งสองได้บังอาจร่วมกันบุกรุกเข้าไปในบริเวณห้องพักอาศัยอันเป็นเคหสถานของโรงแรมที่เป็นที่เกิดภัยพิบัติดังกล่าวเพื่อลักทรัพย์สินของโรงแรมและนักท่องเที่ยวที่เก็บรักษาในห้องพักดังกล่าว จำเลยทั้งสองได้ลงมือกระทำ ความผิดแล้ว แต่กระทำไม่ตลอดเพราะมีผู้พบเห็นและเข้าขัดขวาง จึงไม่อาจลักทรัพย์สินของผู้อื่นได้สำเร็จ

เหตุเกิดที่ ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา

ข้อ ๒ ต่อมา...

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕, ๘๐, ๘๓

ตัวอย่างคำฟ้องฐานลักทรัพย์ – รับของโจร

๒๑. ลักทรัพย์เครื่องมืออันมีไว้สำหรับประกอบกิจกรรม ของผู้มีอาชีพกสิกรรม ในเวลากลางคืน โดยทำอันตรายสิ่งกีดกั้นสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือรับของโจร

ข้อ ๑. เมื่อระหว่างวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๓ เวลากลางคืนหลังเที่ยง ถึงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๓ เวลากลางคืนก่อนเที่ยง ต่อเนื่องกัน วันใดไม่ปรากฏชัด ได้มีคนร้ายบังอาจเข้าไปในห้องเก็บพืชของกลุ่มเกษตรกรเพื่อการส่งออกตำบลเขาหินผู้เสียหายโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยคนร้ายได้ใช้วัตถุของแข็งจัดงะทำอันตรายผ่านหลังคาห้องเก็บพืชจนเปิดออก อันเป็นการทำอันตรายสิ่งกีดกั้นสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ และปีนผ่านเข้าไปในห้องเก็บพืชดังกล่าว จากนั้นคนร้ายได้ลักทรัพย์เอาเครื่องสูบน้ำ จำนวน ๑ ตัว ราคา ๒๐,๐๐๐ บาท ที่มีไว้เพื่อใช้สูบน้ำแจกจ่ายให้กับกลุ่มเกษตรกรทำสวนนิคมเกษตรกรเพื่อการส่งออกตำบลเขาหิน อันเป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ของผู้มีอาชีพกสิกรรมหรือที่เป็นเครื่องมืออันมีไว้สำหรับประกอบกิจกรรม ของผู้เสียหายในขณะที่ทรัพย์ดังกล่าวอยู่ในความครอบครองดูแลของนายสนั่น เขียวผิ้ง ไปโดยทุจริต

เหตุลักทรัพย์เกิดที่.....

ข้อ ๒. ต่อมาเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๓ เวลากลางวัน มีพยานบุคคลพบเห็นจำเลยครอบครองเครื่องสูบน้ำ ของผู้เสียหายที่ถูกคนร้ายลักเอาไปดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑. และนำไปซุกซ่อนไว้ จึงแจ้งเจ้าพนักงานตรวจยึดเป็นของกลางนำส่งพนักงานสอบสวน และต่อมาวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยได้นำส่งพนักงานสอบสวน ทำการสอบสวนแล้ว ทั้งนี้ตามวัน เวลา และพฤติการณ์ดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑. จำเลยนี้ได้บังอาจเป็นคนร้ายลักเอาทรัพย์ของผู้เสียหายดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑. ไปโดยทุจริต หรือมิฉะนั้นเมื่อระหว่างตามวันเวลาดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑. ภายหลังเกิดเหตุคนร้ายลักทรัพย์ของผู้เสียหายไปแล้ว จนถึงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๓ เวลากลางวัน ซึ่งมีพยานพบเห็นทรัพย์ของผู้เสียหายในความครอบครองของจำเลยและนำไปซุกซ่อน ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจยึดได้เป็นของกลาง ต่อเนื่องกัน วัน เวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยได้บังอาจรับของโจร โดยช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื่อ รับจํานำหรือรับไว้โดยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์ของผู้เสียหายที่ถูกคนร้ายลักเอาไปดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑. ไว้จากคนร้ายโดยจำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาจากกระทำความผิดฐานลักทรัพย์

เหตุรับของโจรเกิดที่.....

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕, ๓๕๗ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๕ มาตรา ๑๑

๒๒. ลักทรัพย์ที่เป็นเครื่องกล หรือเครื่องจักรของผู้มีอาชีพกสิกรรม หรือเครื่องมือ ที่ผู้มีอาชีพกสิกรรมมีไว้สำหรับประกอบกิจกรรม ในเคหสถาน เวลากลางคืน โดยทำอันตรายสิ่งกีดกั้นสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือรับของโจร

ข้อ ๑. เมื่อระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงเวลากลางวันและเวลากลางคืนต่อเนื่องกัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ได้มีคนร้ายบังอาจเข้าไปในบริเวณบ้าน อันเป็นเคหสถานที่อยู่อาศัยของนายสมศักดิ์ ละออเอี่ยม ผู้เสียหายซึ่งมีอาชีพกสิกรรม ทำนา เลี้ยงปลา และเลี้ยงกุ้ง โดยไม่รับ

อนุญาต โดยคนร้ายบังอาจใช้วัตถุของแข็งจัดแฉะทำอันตรายแฝงข้างฝาด้านหลังของห้องเก็บของจนหลุดเปิดออก อันเป็นการทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สิน แล้วเข้าไปในห้องเก็บของ จากนั้นคนร้ายได้ลักเอาใบพัดตีน้ำสแตนเลส จำนวน ๖๐ ใบ ราคาใบละ ๓๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท, หม้อน้ำเครื่องยนต์สูบน้ำจำนวน ๒ ใบ ราคาใบละ ๓,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท และเครื่องสูบน้ำจำนวน ๑ ตัว ราคา ๑,๕๐๐ บาท รวมราคาทรัพย์สินทั้งสิ้น ๒๕,๕๐๐ บาท ซึ่งทรัพย์สินของผู้เสียหายทั้งสามรายการดังกล่าวมีไว้เพื่อใช้ตีน้ำเพื่อเพิ่มค่าออกซิเจนในน้ำสำหรับการเลี้ยงกุ้งหรือปลาในบ่อเลี้ยง และสูบน้ำเข้าบ่อเลี้ยงกุ้งหรือปลาและทำนา อันเป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องกล หรือเครื่องจักรที่ผู้เสียหายซึ่งมีอาชีพกสิกรรมมีไว้สำหรับประกอบกสิกรรมไปโดยทุจริต

เหตุลักทรัพย์เกิดที่.....

ข้อ ๒. ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน ผู้เสียหายพบใบพัดตีน้ำสแตนเลส จำนวน ๔๖ ใบ ของผู้เสียหายที่ถูกคนร้ายลักเอาไปดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑. ที่ร้านรับซื้อของเก่าวงศ์พาณิชย์ โดยจำเลยนำมาขายให้ จึงแจ้งพนักงานสอบสวนยึดไว้เป็นของกลาง และในวันเดียวกันคือวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน จำเลยได้นำใบพัดตีน้ำสแตนเลส จำนวน ๑๓ ใบ ซึ่งเป็นทรัพย์สินบางส่วนของผู้เสียหายที่ถูกคนร้ายลักเอาไปดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑. ไปขายที่ร้านรับซื้อของเก่าธีรดาโรไชเคิล ผู้เสียหายพบเจอจึงแจ้งพนักงานสอบสวนทำการตรวจยึดเป็นของกลางเพิ่มเติม และต่อมาวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยได้นำส่งพนักงานสอบสวน ทำการสอบสวนแล้ว ทั้งนี้ตามวัน เวลา และพฤติการณ์ดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑. จำเลยนี้ได้บังอาจเป็นคนร้ายลักเอาทรัพย์สินของผู้เสียหายดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑. ไปโดยทุจริต หรือมิฉะนั้นเมื่อระหว่างวันเวลาดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑. ภายหลังเกิดเหตุคนร้ายลักทรัพย์ของผู้เสียหายไปแล้วจนถึงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน ซึ่งจำเลยนำใบพัดตีน้ำสแตนเลส จำนวน ๑๓ ใบซึ่งเป็นทรัพย์สินบางส่วนของผู้เสียหายที่ถูกคนร้ายลักเอาไปมาขายให้ร้านรับซื้อของเก่าธีรดาโรไชเคิล ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจยึดได้เป็นของกลางเพิ่มเติม ต่อเนื่องกัน วัน เวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยได้บังอาจรับของโจรโดยช่วยซ่อนเร้นช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื่อ รับจำนำหรือรับไว้โดยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินของผู้เสียหายที่ถูกคนร้ายลักเอาไปดังกล่าวตามฟ้องข้อ ๑. ไว้จากคนร้ายโดยจำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากกระทำความผิดฐานลักทรัพย์

เหตุรับของโจรเกิดที่..... และ..... เกี่ยวพันกัน

อ้าง - ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕, ๓๕๗ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๒ มาตรา ๔, พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑

๒๓. ลักทรัพย์ในเคหสถาน เวลากลางคืน ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุอุกภัย โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะตอกแก่การกระทำผิด หรือการพาทรัพย์สินนั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม หรือรับของโจร

ข้อ ๑. เมื่อระหว่างวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ได้มีคนร้ายบังอาจเข้าไปในบ้าน อันเป็นเคหสถานที่อยู่อาศัยของ นาย ก. ผู้เสียหาย โดยไม่ได้รับอนุญาต โดยขณะนั้นบ้านพักอาศัยของผู้เสียหายเกิดภัยพิบัติน้ำท่วมขัง อันเป็นที่หรือบริเวณที่มีเหตุอุกภัยและคนร้ายได้อาศัยโอกาสที่มีเหตุอุกภัยดังกล่าวเข้าไปลักทรัพย์เอาหน้าต่างไม้สัก ๑๔